

Quint József élete és munkássága. I. kötet. A T. I. T. O. E. megbízásából összeállította özv. *Quint Józsefné*. Budapest, 1943., 8-r., egy arckép és 278 l.

1928 április 28-án, Quint József születése 47. évfordulójának délutánján a Farkasréti temető ravatalozója előtt felállított szöszékről hirdette *Kornis Gyula* a végeleáthatatlan gyászoló gyülekezet nevében: »Megtörve, könnyel szemünkben állunk ravatalod körül, Quint József!... Egy derékban kettétört hatalmas tölgyfa fekszik most előttünk, virágjában zúta szét könyörtelenül a zord halál!... Te az aktív és produktív embertípushoz tartoztál, mely a munkáért és alkotásért él, nem önmagáért, de a magát halhatatlannak érző és akaró nemzetért.«

Padányi-Frank Antal nemcsak a baráti összetartás érzése, sem csupán a hivatali utód hálatörekvése vezérelte, amikor az előttünk levő könyv megjelenését lehetővé tette, hanem talán elsősorban nevelői érzéke, amikor ennek az életnek megörökítését tizenhárom esztendőn keresztül szorgalmazta.

Törekvésében — a kiadás anyagi feltételeinek ugyancsak nevelői értékű biztosítása mellett, — az volt a legszerencsésebb gondolat, hogy a kiváló pedagógus életrajzának megírására s munkáinak összegyűjtésére a megboldogultnak vele teljességgel rokonszemű özvegyét kérte fel.

Szerzőnk olyan vonzóan írta meg ezt az életrajzt, hogy olvasva a könyvet, valósággal nem lehet letenni. Ellenmondást csak a végén vált ki az olvasóból; s ez is szerzőnknek a mű előszavában közölt vallomásra vonatkozik, hogy nem érzett magában arravalóságot annak megírására. Úgy látjuk, hogy Quint Józsefet, az embert, senki sem tudta volna hivebben ábrázolni, érdemeit melegebb árnyalatú, de a valóságnak megfelelő színekkel ecsetelni, mint *Quint Józsefűt*. S e mellett a kép háttérében megkapóan örökíti meg néhai *Vizhányó Károlyban* az ifjúkori barátot; *dr. h. c. Wagner Jánosban* a példájával tudományos kutatásra serkentő tanárt, néhai *dr. Vámgel Jenőben* a tehetséget felkaroló, az igyekezetet szívesen elismerő és készséggel jutalmazó professzort és igazgatót, *Drozdny Gyulában* az odaadó és lankadást nem ismerő munkatársat. Az ifjúságnak a »Részletek az útiraplóból« c. fejezet különösen tetszhetik. Ezek pompásan örökítik meg a századvégi diákvándorlások szárnybontogató szellemét, aminek serkentő, követésre készítő hatása el nem maradhat.

Mint jellemképének tartozékait közli szerzőnk Quint József alkalmi beszédeit is megfelelő csoportosításban.

A kötet utolsó harmadát Quint József biológiai munkái töltik ki. Ezek révén jutott el a nevelés élettani alapjaihoz s lett a biológus pedagógussá.

Váradi József.

Milej: Salamon János: A központi ügyintézésnek a polgári iskolai tanárokkal kapcsolatos része. Budapest, 1941., 8-r., 15 lap.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter a visszacsatolt felvidéki, kárpátaljai, majd az erdélyi, továbbá a bácsvidéki és muraközvidéki állami polgári iskolai tanárok részére az 1940—42. években négyhetes szünidei továbbképző tanfolyamokat rendezett.

A tanfolyamokon feldolgozott gazdag munkarend célja az volt, hogy a magyar hazába visszatért polgári iskolai tanároknak a több mint két évtizedes idegen uralom alatt szerzett műveltségét a magyar nemzeti tárgyak